

V katolíckych kostoloch udeľujú každý rok 3. februára tzv. svätoblažejské požehnanie hrdla. Spája sa so sviatkom svätého Blažej (3. 2.), biskupa a mučeníka, ktorý je uctievaný ako ochranca pred chorobami hrdla.

Život sv. Blažej bol opísaný veľmi neskoro po jeho smrti. Podľa nej bol Blažej nielen biskupom v Sebaste v Arménsku (dnes Siwas v Turecku), ale aj lekárom. Spoluvládcom cisára Konštantína, ktorý dal kresťanom slobodu, ju nerešpektovali a prenasledovali kresťanov ďalej. Kvôli tomu sa aj biskup Blažej utiahol skalnej jaskyne. Legenda hovorí, že keď poľovníci usporiadali lov, zvieratá utiekali jedným smerom, a to práve k jaskyni biskupa Blažej, ktorý tam žil ako pustovník, jedinou spoločnosťou mu boli zvieratá. Poľovníci ho takto objavili a udali. Vladár vydal rozkaz, aby ho priviedli pred súd. Námestník Agrikolas ho vyzval, aby obetoval modlám. Keď to nespravil, sudca ho dal priviazať k stĺpu a bičovať. Potom ho odviekli do väzenia a v roku 316 ho odsúdili na smrť. Nezaručená povest' rozpráva, že jedna vdova s plačom priniesla k Blažejovi svoje dieťa, ktorému zostala trčať v hrdle rybia kosť, a prosila ho o pomoc. Blažej sa vrúcne pomodlil, požehnal dieťa a chlapec sa uzdravil. Po jeho smrti sa tiež diali zázraky uzdravenia.

Blažej patril medzi štrnástich pomocníkov v núdzi. Je veľmi uctievaný. Len v samotnom Ríme je niekoľko kostolov zasvätených práve jemu.

Zdroj: Životopisy svätých / www.zivotopisysvatych.sk

Na väčšine miest sa dnes robí obrad hromadne, skôr symbolicky, ale na niektorých kňaz požehnal dve sviečky a prekrížené priložil na hrdlo a odriekal požehnanie individuálne. Toto požehnanie ja udeľované na základe uzdravenia, ktoré Blažej vykonal na chlapcovi, ktorému sa v hrdle zasekla rybacia kosť tak nebezpečným spôsobom, že mu hrozila smrť.

